

ఆకాశమే సరిహద్దు!

“ఇటీవల నేనూ, డా సుభద్రా జలాల్ లండన్ సందర్శించినప్పుడు, శ్రీమతి మావిస్ హైమన్ ను కలవడం జరిగింది. ఆమె ప్రేమ, జీవితం పట్ల అభిలాష, భారతదేశంలో పిల్లలకు నాణ్యమైన నేత్ర సంరక్షణ సేవలను అందించడానికి ఆమె కుటుంబ నిబద్ధత నిజంగా హృదయాన్ని హత్తుకుపోయింది.

2008 జూలై 3వ తేదీ భుబనేశ్వర్ నగరంలో పిల్లల నేత్ర సంబంధిత సౌకర్యాలలో ఒక సానుకూల మార్పు తీసుకువచ్చిన రోజు. 7/7 లండన్ బాంబు పేలుళ్ళలో ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్న వారి కుమార్తె మిరియం హైమన్ స్మృతిలో ఎల్విపిఐఐ భుబనేశ్వర్ లో పిల్లలకు ఒక ప్రత్యేక నేత్ర సంరక్షణ కేంద్రాన్ని స్థాపించడానికి హైమన్ కుటుంబం మరియు స్నేహితులు మద్దతునిచ్చారు. కేంద్రం కేవలం నగరంలోని పిల్లల జీవితాలనేకాక, పూర్తి తూర్పు భారతదేశంలోని పిల్లలనుకూడా సానుకూలంగా ప్రభావితం చేస్తున్నదని తెలుసుకుని శ్రీమతి హైమన్ ఎంతో సంతోషించారు, తృప్తి చెందారు. మద్దతుని కొనసాగించడానికి, ముఖ్యంగా ప్రసవతేదీకి ముందుగానే జన్మించిన

శిశువులలో అంధత్వాన్ని నివారించడానికి కృషి చేస్తున్న రెటినోపతి ఆఫ్ ప్రీమెచ్యూరిటీ కార్యక్రమానికి మద్దతునిస్తానని ఆమె వాగ్దానం చేసారు. ఆమెను కలవడం మా ఇద్దరికీ ఒక మంచి వినమ్రకరమైన అనుభవం. ఇటువంటి అంకితమైన, ఉద్వేగభరితమైన మద్దతునిచ్చేవారు మన పక్కన ఉండగా, మనం మరెంతో సాధించగలమనే మా నమ్మకాన్ని ఇది ధృఢపరుస్తున్నది. నిజంగా ‘ఆకాశమే సరిహద్దు’.”

తపస్ రంజన్ పథి, ఫాకల్టీ, విట్రియోరెటినల్ సేవలు మరియు పీడియాట్రిక్ రెటీనా, ఎల్విపిఐఐ భుబనేశ్వర్

మాట్లాడలేకపోయినా, ఆమె సంతోషాన్ని వ్యక్తంచేసిన కళ్ళు

పుట్టుకతోనే చెవుడు మరియు మూగ అయిన 40 ఏళ్ళ నాగరత్నమ్మ ఆవాల చూపు బాగుండటం వలన తన కుటుంబాన్ని చక్కగా నిర్వహించుకునేవారు. కానీ, రెండేళ్ళ క్రితం ఆమె చూపు తగ్గడం మొదలవడంతో ఆమె ప్రపంచం తల్లకిందులయింది. ఆ కుటుంబానికి ఏకైక సంపాదనపరుడైన ఆమె భర్త తీవ్రమైన ఆందోళనకు గురయ్యాడు. పనిచేస్తున్నప్పుడు, ఆమె ఇంట్లో పిల్లలను ఎలాగ సమర్థించుకుంటున్నదో అని తరచుగా కలత చెందేవాడు.

పరిమిత ఆర్థిక వనరులవలన వారు వైద్య సహాయం పొందలేకపోయారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ చిత్తూరు జిల్లాలో వారి గ్రామం పిచ్చిగుండ్లపల్లిలో ఒక సామాజిక కంటిపరీక్షా కార్యక్రమంలో ఎల్విపిఐఐ ఫీల్డ్ అసిస్టెంట్ శివ ఆమెను గుర్తించి, మదనపల్లిలోని సంస్థ ద్వితీయశ్రేణి కేంద్రానికి వెళ్ళమని సలహా ఇచ్చారు. అది వారి గ్రామానికి దగ్గరగా ఉండటం, చికిత్స ఉచితంగా చేస్తారని తెలుసుకున్న వారు అంగీకరించారు. అక్కడ ఆమె రెండు కళ్ళ శుక్లాలకూ శస్త్రచికిత్స చేసారు. ఆమె ఒక్కమాటకూడా మాట్లాడలేకపోయినా, ఆమె కళ్ళు ఆమె సంతోషాన్ని, కృతజ్ఞతలను వ్యక్తం చేసాయి. తన భార్య మునుపటిలాగే మళ్ళీ తనను తాను మరియు కుటుంబాన్ని సమర్థించుకోగలదనే నమ్మకంతో ఇప్పుడు ఆమె భర్త సంతోషంగా పనికి వెళ్తున్నాడు.